

FORSA

Bırakıp gittiler sanırsın,
Ardınca gelir ne varsa...
Kokular ve anılar birden,
Yalnızlık sarsa sarsa...

Ayazdan kavrulmuş gibi
Sızlarken el ayak karda...
Ürpertir içini köhne zaman,
Bir şamdan yanadursa...

Uzak, puslu bir kıyıdan
Kopar yankısı yılların.
Bir ömre sığmış savaşa,
Anlarsın kimmiş forsa.

Eğilip alırsın yalnızlığını!

Abdurrahman Günay